

Τύπος και Πληροφόρηση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 92/05/EL

25 Οκτωβρίου 2005

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-465/02 και C-466/02

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

**ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ «ΦΕΤΑ»
ΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ**

Η ονομασία αντή δεν έχει καταστεί κοινή ονομασία

Το 2002, η Επιτροπή καταχώρισε την ονομασία «φέτα» ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) για το λευκό τυρί άλμης από την Ελλάδα¹. Έτσι, η ονομασία αυτή προστατεύεται σε κοινοτικό επίπεδο² και μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για το τυρί που προέρχεται από την Ελλάδα.

Για να προστατεύεται ως ΠΟΠ, μια παραδοσιακή ονομασία όπως η «φέτα», η οποία δεν αποτελεί όνομα μιας περιοχής, ενός τόπου ή μιας χώρας³, πρέπει να περιγράφει ένα γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο που κατάγεται από ένα οριθετημένο γεωγραφικό περιβάλλον, το οποίο περιλαμβάνει ιδιαίτερους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες και είναι ικανό να προσδώσει σ' αυτό το γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο τα ειδικά χαρακτηριστικά του.

Κατά την Επιτροπή, οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται. Η ονομασία «φέτα» δεν έχει καταστεί κοινή ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου και, επομένως, δεν αποτελεί ονομασία γένους. Η γεωγραφική ζώνη την οποία οριοθετεί η ελληνική νομοθεσία περιλαμβάνει αποκλειστικά το έδαφος της ηπειρωτικής Ελλάδας και τον Νομό Λέσβου. Η εκτατική βοσκή και η διαχείμαση, οι οποίες αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους της

¹ Η ονομασία αυτή είχε καταχωριστεί μια πρώτη φορά, το 1996, με αίτηση της Ελλάδας. Ωστόσο, το Δικαστήριο, κατόπιν προσφυγής της Δανίας, της Γερμανίας και της Γαλλίας, ακύρωσε την καταχώριση αυτή το 1999, με την αιτιολογία, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη της το γεγονός ότι η ονομασία αυτή εχρησιμοποιείτο από πολλού χρόνου σε ορισμένα κράτη μέλη πλην της Ελλάδας.

² Η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

³ Ο όρος «φέτα» προέρχεται από την ιταλική λέξη «fetta» που σημαίνει «λεπτό τεμάχιο», εισήχθη δε στην ελληνική γλώσσα κατά τον δέκατο έβδομο αιώνα.

εκτροφής προβατίνων και αιγών που χρησιμοποιούνται για την προμήθεια της πρώτης ύλης του τυριού «φέτα», αποτελούν καρπό μιας πατρογονικής παράδοσης που επιτρέπει την προσαρμογή στις κλιματικές μεταβολές και στις συνέπειές τους στη διαθέσιμη βλάστηση. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη αυτόχθονων φυλών αιγοπροβάτων μικρού μεγέθους, πολύ λιτοδίαιτων και ανθεκτικών, που μπορούν να επιζήσουν σε ένα ελάχιστα γενναιόδωρο από ποσοτικής απόψεως περιβάλλον το οποίο, ωστόσο, είναι ποιοτικά προικισμένο με μια άκρως διαφοροποιημένη ειδική χλωρίδα που χαρίζει στο τελικό προϊόν ιδιαίτερο άρωμα και γεύση. Η όσμωση μεταξύ των προαναφερόμενων φυσικών παραγόντων και των ειδικών ανθρώπινων παραγόντων, ιδιαίτερα η παραδοσιακή μέθοδος παρασκευής που απαιτεί οπωσδήποτε στράγγισμα χωρίς πίεση, χάρισε στο τυρί “φέτα” εξαιρετική διεθνή φήμη.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Γερμανία και η Δανία, οι οποίες –υποστηριζόμενες από τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο– ζήτησαν την ακύρωση της καταχώρισης της «φέτας» ως ΠΟΠ υπέρ της Ελλάδας, δεν απέδειξαν ότι αυτή η εκτίμηση της Επιτροπής είναι εσφαλμένη.

Όσον αφορά, ιδίως, το επιχείρημα ότι η «φέτα» αποτελεί κοινή ονομασία, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ναι μεν λευκά τυριά άλμης παρασκευάζονται παλαιόθεν όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε διάφορες χώρες των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Μεσογείου, τα τυριά, όμως, αυτά είναι γνωστά στις χώρες αυτές με άλλες ονομασίες και όχι με την ονομασία «φέτα».

Έστω και αν η παραγωγή φέτας σε άλλα κράτη μέλη πλην της Ελλάδας είναι σχετικά σημαντική και έχει διαρκέσει επί ικανό χρονικό διάστημα (στη Γαλλία από το 1931, στη Δανία από τη δεκαετία του 1930 και στη Γερμανία από το 1972), η παραγωγή φέτας εξακολούθει να είναι συγκεντρωμένη στην Ελλάδα, η οποία αντιπροσωπεύει το 85 % της κοινοτικής ετήσιας κατανάλωσης κατ' άτομο. Η πλειονότητα των καταναλωτών στην Ελλάδα θεωρεί ότι ονομασία «φέτα» έχει γεωγραφική σημασία και δεν είναι κοινή. Στα άλλα κράτη μέλη, η φέτα διατίθεται συνήθως στο εμπόριο με ετικέτες που παραπέμπουν στις ελληνικές πολιτιστικές παραδόσεις και στον ελληνικό πολιτισμό. Έτσι, οι καταναλωτές στα κράτη μέλη αυτά αντιλαμβάνονται τη φέτα ως τυρί συνδεόμενο με την Ελλάδα, ακόμα και αν, στην πραγματικότητα, έχει παραχθεί σε άλλο κράτος μέλος. Όσον αφορά τη Δανία, το Δικαστήριο διαπιστώνει, τέλος, ότι η σχετική δανική νομοθετική ρύθμιση αναφέρεται όχι στη «φέτα» αλλά στη «δανική φέτα», πράγμα που υποδηλώνει ότι, στη Δανία, η ονομασία «φέτα» χωρίς επιθετικό προσδιορισμό έχει διατηρήσει την ελληνική σημασία της.

Συνεπώς, νομίμως η Επιτροπή έκρινε ότι ο όρος «φέτα» δεν έχει καταστεί κοινή ονομασία.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: FR, DA, DE, EN, ES, GR, IT, PL, CS, SK

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=el>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674